

Els Tres Pins de Cardedeu

Clixé Fort

Aquell foraster, a mida que la nit avança, parla amb aquella noia: li diu que l'estima i se li declara en tota regla.

A la noia li sap greu que s'acabi la nit i que s'acabin les festes. Justament, ara que aquestes s'acaben, per a ella començava l'idil·li que per uns quants dies li deixarà un regust de menta als llavis cada vegada que pensarà en les paraules encisadores i virolades d'amor que a cau d'orella li deia el jove foraster!...

I el jove foraster, un cop acabada la festa retorna al seu poble tan tranquil com abans, mentre la noia es repeteix mentalment les paraules que ell li ha dit i espera i confia que un altre dia vindrà, sense comprendre que un poble o una ciutat són molt grans, que

un any són molts dies i que una nit d'envelat és tan poqueta cosa, que el jove foraster ja no s'en recordarà més.

A l'endemà al matí, quan la noia obre els parpres amb recança, mig ensunyats encara a la llum del nou dia, es troba que aquell palau sumptuosíssim, castell de les seves il·lusions, que era aixecat en mig de la plaça gran del poble, uns homes tots espitrrerats, fent cas omís del que significa, ja li han tret la roba, i ja sols en resten quatre pals plantats a terra, que de mica en mica van caient, també.

Aquella noia, en veure aquells homes, que amb tanta barroeria han desfet l'envelat, el seu envelat, els hi té odi i els menysprea, sense comprendre que els seus somnis de la nit passada, també cauran, com han caigut en tan poca estona les garlandes de festa d'aquell envelat, palau encantat de les seves il·lusions i dels seus neguits d'amor.

JOAN CLUSELLES

Cardedeu, agost de 1933

El president del F. C. Cardedeu, senyor Antoni Fontova, rodejat dels equipiers i entusiastes del Club per a celebrar una de les seves victòries esportives, en el Cafè Segarra, estatge social del Club

Clixé Fort

